

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/11/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125012309
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:2125012309.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Juraja Dziaka (sudca spravodajca), v trestnej veci odsúdeného: A. B., t. č. vo VTOS v ÚZVJS Hrnčiarovce n/P, v konaní o žiadosti odsúdeného o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 29.10.2025 sp. zn. 108PP/53/2025 - 55, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 03.02.2026 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava (ďalej aj „súd prvého stupňa“) napadnutým uznesením zo dňa 29.10.2025, sp. zn. 108PP/53/2025 - 55 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“), rozhodol tak, že (citácia): „podľa § 66 odsek 1 písmeno a), písmeno b), odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, sa návrh A. B., nar. XX. XXXX XXXX v C., trvale bytom D. E., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, na podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, uloženého mu:

- trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 3T/74/2020 z 5. júna 2020, právoplatným 27. júna 2020 v spojení s uznesením Okresného súdu Levice sp. zn. 3T/74/2020 z 3. apríla 2023 a uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2Tos/35/2023 zo 17. mája 2023, a
- rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn. 2T/8/2022 z 26. apríla 2022, v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/72/2022 z 27. septembra 2022, zamietá“.

Súd prvého stupňa napadnuté uznesenie odôvodnil v rozsahu č. I. 55 až 61 spisu.

Proti napadnutému uzneseniu zahlásil ihneď, po vyhlásení daného uznesenia, sťažnosť odsúdený (vid' č. I. 54 spisu; ďalej aj „sťažnosť odsúdeného“), ktorú následne odôvodnil písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa (č. I. 63 a č. I. 66 až 72 spisu), v ktorom uviedol (ako z neho vyrozumel sťažnostný súd), že napadnuté uznesenie je podľa jeho názoru nesprávne [§ 189 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku], čo odôvodnil tým, že (pre obsahlosť textu tu zostručnené/zosumarizované)

- konaním/rozhodovaním súdu prvého stupňa boli porušené jeho práva.
- nesúhlasí so záverom súdu prvého stupňa, že u neho neboli splnené tzv. materiálne podmienky zakotvené v § 66 ods. 1 Trestného zákona, pričom opísal svoje doterajšie odsúdenia ako aj ním vnímaný priebeh výkonu trestu odňatia slobody (ďalej aj „VTOS“).
- pokiaľ ide o jeho odsúdenie Okresným súdom Levice pod sp. zn. 2T/8/2022, ktoré tvorí záznam č. 7 jeho odpisu registra trestov a ktorý tam uložený trest aktuálne vykonáva, nesúhlasí s právnou kvalifikáciou skutku ako spáchaného na chránenej osobe (tá osoba sa na mieste skutku právne kvalifikovanom ako zločin porušovanie domovej slobody totiž nenachádzala), skutok ľutuje, nie je násilný typ človeka, skutok spáchal v dôsledku alkoholového opojenia (inak je abstinentom).

- predošlé poklesky v jeho živote zachytené aj v odpise registra trestov sú dôsledkom nestabilnej rodinnej situácie, v ktorej vyrastal, kedy ako najstarší z detí všetku ťarchu niesol na svojich pleciach, keď ich opustila matka. Prvýkrát sa do VTOS dostal v roku 2012, keď proti nemu vypovedali kamaráti a hodili všetko na neho. Za svoje chyby zaplatil svojou slobodou, následná žiadosť o podmienené prepustenie z VTOS mu bola zamietnutá pre jeho príliš veľké sociálne zlyhanie.

- aktuálne chce dokázať, že si zaslúži šancu a že nie je zlý človek, s manželkou sú dohodnutí, že mu tú poslednú šancu dá (aby bol s ňou a deťmi), čo je zárukou aj pre súd, že on už bude viesť len riadny život, nakoľko nechce prísť o manželku/svoje deti.

- počas druhého jeho VTOS sa snažil riadne správať, aj keď to vo VTOS nie je jednoduché v dôsledku správania ostatných odsúdených. Vo VTOS riadne pracoval a bola s ním spokojnosť, platil výživné, avšak sa na pracovisku kradlo, a to nie len zo strany iných/niektorých odsúdených, ale i niektorých príslušníkov ZVJS, ktorí takých odsúdených kryli, a nakoľko odsúdený na tom neparticipoval, bol nimi z pracoviska vytlačený - od príslušníka ZVJS mal povolené zo smetného koša brať vianočné obrázky, ktoré využíval v rámci svojho koníčku na vyhotovovanie vianočných pohľadníc, no ten ho nepodržal/nepotvrdil to, keď odsúdenému pri osobnej prehliadke našli tie obrázky a obvinili ho z ich krádeže, a bol preto v rámci VTOS odsúdený disciplinárne riešený. Vlastným úsilím sa mu však podarilo si disciplinárny trest vymazať a naďalej bol riadne pracovne vo VTOS činný a bola s ním spokojnosť, získal 5krát disciplinárnu odmenu, čo svedčí o tom, že problémový nie je.

- rád by sa vrátil ku svojej rodine, aby bol pri vyrastaní svojich dvoch maloletých dcér (jedna navštevuje prvý stupeň základnej školy, druhá posledný ročník materskej školy), pri jeho pobyte vo VTOS nie je pre svoju rodinu oporou/osohom a na slobode by bol. Po podmienenom prepustení z VTOS by sa hneď zamestnal.

- jeho manželka aktuálne resp. dlhšie nemá dobrý zdravotný stav (k čomu ako prílohu svojej sťažnosti odsúdený doložil kópiu jej sa týkajúcich lekárskeho správ z leta 2024), rád by sa k rodine vrátil a bol jej oporou. S rodinou je v kontakte (návštevy, telefonovanie, listová korešpondencia).

Vzhľadom na uvedené odsúdený navrhol (ako z posúdenia obsahu jeho sťažnosti v zmysle § 62 ods. 1 Trestného poriadku sťažnostný súd vyrozumel), aby Krajský súd v Trnave ako súd sťažnostný zrušil napadnuté uznesenie v celom rozsahu, a aby sám rozhodol v danej veci tak, že odsúdeného podmienené prepustenie z VTOS.

Prokurátorka sa ihneď, po vyhlásení napadnutého uznesenia, vzdala práva na podanie sťažnosti (č. I. 54 spisu), k sťažnosti odsúdeného sa nevyjadrila (č. I. 73).

Posúdenie sťažnosti odsúdeného sťažnostným súdom. Podľa § 66 ods. 1 Trestného poriadku súd môže odsúdeného podmienené prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody;

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody;

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Trestného zákona, ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmienené prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Sťažnostný súd na podklade podanej sťažnosti odsúdeným postupoval podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, pričom preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako i konanie predchádzajúce jeho vydaniu, pričom dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná. Z obsahu spisového materiálu totiž sťažnostný súd zistil, že súd prvého stupňa dospel k správne právnemu záveru, že v posudzovanom prípade (ešte) nie sú dané podmienky na postup súdu podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku v spojení s § 66 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2, ods. 3 Trestného zákona v podobe podmiennečného prepustenia odsúdeného z VTOS. Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo výroku napadnutého uznesenia, v tomto smere v podstate žiadne sťažnostné námietky odsúdený nemal (i keď všeobecne sťažnostne namietal porušenie svojich práv), žiadne procesné pochybenia súdu prvého stupňa sťažnostný súd vlastným prieskumom nezistil. Možno tak skonštatovať, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie vo vzťahu k výroku napadnutého uznesenia procesne správne (podľa názoru sťažnostného súdu cesta súdu prvého stupňa k napadnutému uzneseniu bola „procesne čistá“, aj čo do plného zachovania práv procesných strán na konaní participovať a podľa vlastného uváženia realizovať svoje procesné práva).

Z vyššie citovaných ustanovení § 66 Trestného zákona vyplýva, že súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody po splnení jednak formálnej podmienky a to zákonom stanovenej doby výkonu trestu, a jednak po splnení dvoch materiálnych podmienok, ktorými sú (i) plnenie povinností a správanie odsúdeného vo výkone trestu, ktorými preukázal polepšenie (t. j. polepšenie sa), a (ii) skutočnosť, že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život (t. j. prognóza vedenia riadneho života). Na základe vykonaného dokazovania dospel súd prvého stupňa k správne právnemu záveru, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmiennečne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, teda že v zmysle § 66 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 3 Trestného zákona vykonal potrebnú (pomernú) časť z výmery uloženého trestu (resp. trestov). Danému záveru nie je teda čo vytknúť, sťažnostný súd týmto plne odkazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia, s ktorým sa stotožňuje (viď piaty odsek na strane 5 napadnutého uznesenia).

Sťažnostný súd ďalej k splneniu tzv. prvej materiálnej podmienky (t. j. polepšenie odsúdeného) a tzv. druhej materiálnej podmienky (t. j. prognóza vedenia riadneho života odsúdeným na slobode) zakotvenej v § 66 ods. 1 Trestného zákona uvádza, že toto je predmetom dokazovania na verejnom zasadnutí a v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku súd hodnotí dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, a to jednotlivo i v ich súhrne. Po preskúmaní veci sa sťažnostný súd stotožnil s právnym záverom súdu prvého stupňa, že u odsúdeného nebola dosiaľ splnená tak prvá ako ani druhá materiálna podmienka zakotvená v § 66 ods. 1 Trestného zákona a spočívajúca v (i) jeho polepšení sa počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody a v (ii) prognóze vedenia riadneho života odsúdeným v budúcnosti/na slobode (k tomu všetkému viď šiesty odsek na strane 5 napadnutého uznesenia až po koniec odôvodnenia napadnutého uznesenia na jeho strane 7).

Sťažnostný súd si závery súdu prvého stupňa ohľadne nenaplnenia oboch tzv. materiálnych podmienok u odsúdeného, vyžadovaných v § 66 ods. 1 Trestného zákona na podmiennečne prepustenie z VTOS, prezentované v napadnutom uznesení osvojil a v celom rozsahu na ne týmto odkazuje, bez potreby opakovania týchto dôvodov vo svojom uznesení. V tejto súvislosti sťažnostný súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu a to v prípade, ak sa sťažnostný súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne, nie je potrebné, aby tieto opakovával vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Tdo/2/2018 zo dňa 23.01.2018), pričom odôvodnenie uznesenia prvostupňového a druhostupňového súdu nemožno posudzovať izolovane, keďže z hľadiska predmetu tvoria jeden celok (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 336/2016; ústavný súd pri posudzovaní dodržiavania ústavno-procesných princípov orgánmi verejnej moci pri rozhodovaní vychádza z toho, že na rozhodnutie vydané na rôznych inštitúciách je potrebné vzhliadať ako na jeden celok, k čomu viď tiež rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 447/2016).

V tejto súvislosti sťažnostný súd zdôrazňuje z pred súdom prvého stupňa vykonaného dokazovania vyplynúvšiu skutočnosť (neopomínajúc/neznižujúc význam zvyšných z pred súdom prvého stupňa vykonaného dokazovania plynúcich skutočností), že doterajší priebeh aktuálneho VTOS u odsúdeného nepodáva žiadne také informácie, ktoré by pre súd v dostatočnej miere odôvodňovali záver ten, že

by aktuálny dosiaľ svojím plánovaným trvaním nenaplnený VTOS už docielil prevýchovu odsúdeného a predčasné naplnenie účelu trestu u jeho osoby – z celkového zhodnotenia doterajšieho priebehu VTOS je zrejmé (ako správne vystihol súd prvého stupňa v napadnutom uznesení), že u odsúdeného nebol oprostý o nevyhovujúce správanie (podrobne uvedené v napadnutom uznesení), odsúdený neabsolvoval žiaden rekvalifikačný kurz/vzdelávanie, kedy ich absolvovanie by mohlo indikovať jeho záujem o riadne zaradenie sa do spoločnosti po VTOS (síce o vzdelanie prejavil záujem, no riadne nezdokladoval splnenie podmienok na prijatie na štúdium, teda tento svoj záujem nedotiahol k zdarenej realizácii, kedy on sám nepodáva v podstate žiadne zdôvodnenie, čo malo byť tomu objektívnou prekážkou, ktorú by nemohol on v danom ohľade prekonať a podmienky na prijatie na štúdium splniť), jeho vlastný postoj k trestnej činnosti sa podľa zistení ZVJS javí ako kritický a ciele programu zaobchádzania odsúdený podľa ich zistení plní, no aj z odôvodnenia jeho sťažnosti je možné vidieť podľa názoru sťažnostného súdu istú mieru zatrpknutosti a odmietania jemu súdmi uložených trestov či jemu zložených disciplinárnych opatrení vo VTOS (totiž uvádza, že mali sa voči nemu/na jeho ľarchu dohodnúť jeho kamaráti, neskôr vo VTOS spoluväzni s príslušníkmi ZVJS); dané potom na ľarchu jeho aktuálnej žiadosti o podmienené prepustenie z VTOS relativizuje záver o jeho vlastnom skutočne kritickom postoji k vlastnej protiprávnej činnosti. Tiež je podľa zistení ZVJS u neho prítomné stredné riziko recidívy a menej priaznivá resocializačná prognóza.

Predošlé odsúdenia (samé o sebe) nemôžu byť dôvodom na zamietnutie žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie z VTOS, no pohľadom na odôvodnenie napadnutého uznesenia sťažnostný súd konštatuje, že ani neboli. Súd prvého stupňa zhodnotil osobu odsúdeného vskutku komplexne, v celom súhrne z dokazovania dostupných informácií, cez jeho trestnú minulosť a ukladané tresty, priebeh VTOS až po jeho aktuálne správanie sa a postoje vo VTOS. Už súdom prvého stupňa správne a dostatočne zistené skutočnosti neumožňujú ani sťažnostnému súdu (a to aj po zohľadnení sťažnostných námietok odsúdeného) urobiť odsúdeným želaný záver, že odsúdený v aktuálnom čase „už dozrel“ v otázke splnenia podmienok zakotvených v § 66 Trestného zákona do možnosti aplikácie inštitútu podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody u jeho osoby. V zhode so závermi súdu prvého stupňa sťažnostný súd tak aktuálne nevidí naplnenie ani jednej z materiálnych podmienok zakotvených v § 66 ods. 1 Trestného zákona u odsúdeného, ktorého doterajší výkon je možné považovať za aktuálne režimovo prispôsobený. Ak doterajší výkon aktuálneho trestu odňatia slobody u odsúdeného ešte nedocielil (predčasné) naplnenie účelu trestu v zmysle § 34 Trestného zákona, podmienené prepustenie odsúdeného z VTOS v aktuálnom čase by tak na pleciah spoločnosti z pohľadu sťažnostného súdu kládlo neprimerané (a teda nedôvodne uložené) riziko znášania novej recidívy trestnoprávne relevantného protiprávneho správania sa odsúdeného (kedy ani prípadne uložený probačný dohľad nie je nepretržitou kontrolou nad správaním sa odsúdeného).

Je síce pravdou, že neexistuje „istota“, že odsúdený ne/bude viesť na slobode riadny život. Takúto istotu súdy rozhodujúce o žiadostiach o podmienené prepustenie prakticky nemajú a ani nemôžu nikdy mať. Súčasne ale v prejednávanej veci nebolo možné ustáliť, že by pre záver o vedení riadneho života odsúdeným v prípade jeho podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody bolo možné mať pre súd dostatočný/rozumný/dôvodný predpoklad. Zmysel inštitútu podmieneného prepustenia spočíva v motivácii odsúdeného k tomu, aby svojím chovaním a plnením povinností vo výkone trestu ukázal polepšenie a naplnil prognózu vedenia riadneho života na slobode. Vykonanou časťou trestu odňatia slobody podľa názoru sťažnostného súdu nebol účel trestu dosiaľ dosiahnutý, i keď bezpochyby toho času je odsúdený na správnej ceste k naplneniu oboch tzv. materiálnych podmienok zakotvených v § 66 ods. 1 Trestného zákona, a podľa názoru sťažnostného súdu s ohľadom na vyššie uvedené ako i v napadnutom uznesení skutočne vyčerpávajúco uvádzané okolnosti prejednávanej veci a osoby odsúdeného by v prípade podmieneného prepustenia odsúdeného z VTOS ani hroziace nariadenie výkonu zvyšku trestu odňatia slobody riziko novej recidívy neznižovalo do súdom akceptovateľnej miery (k tomu viď napr. bod 13. nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 85/2025-30 zo dňa 17.07.2025).

S ohľadom na uvedené, sťažnostný súd konštatuje, že odsúdený neuviedol také skutočnosti, a sťažnostný súd ani také nezistil, ktoré by boli spôsobilé z hľadiska zistenia podmienok pre taký postup súdu docieľiť zrušenie/zmenu napadnutého uznesenia a podmienené prepustenie odsúdeného z VTOS.

Záverom však sťažnostný súd dodáva, že posúdenie naplnenia oboch tzv. materiálnych podmienok zakotvených v § 66 ods. 1 Trestného zákona sa výsostne vzťahuje na situáciu odsúdeného v tom ktorom aktuálnom čase a priestore. Ak súd prvého stupňa, ani sťažnostný súd toho času nevidia u odsúdeného naplnenie oboch tzv. materiálnych podmienok zakotvených v § 66 ods. 1 Trestného zákona (t. j. polepšenie sa a prognóza vedenia riadneho života v prípade pobytu na slobode), dané neznamená, že by v neskoršom čase odsúdený nemohol obe tieto podmienky naplniť v kvalite dostačujúcej pre súd na kladné rozhodnutie o jeho inej/dalšej žiadosti o podmiennečné prepustenie z VTOS. Dané je však podmienené zistením správania sa/prejavovania sa odsúdeného počas ďalšieho VTOS, ktoré také kladné rozhodnutie súdu zdôvodní, čo je v rukách v podstate len samotného odsúdeného. To všetko za predpokladu, vzhľadom na plánované zvyšné trvanie VTOS, že taká ďalšia žiadosť podľa § 415 ods. 1 (druhá veta) Trestného poriadku je vôbec možná. Zjednodušene povedané, pre odsúdeného to znamená aktuálne vytrvať v riadnom správaní/plnení svojich úloh a jemu pridelených činností v rámci VTOS (prípadne byť pri ich plnení iniciatívny, no v medziach pokynov príslušníkov ZVJS a ústavného poriadku), kedy opätovná, no tentoraz budúca úspešná snaha odsúdeného získať ďalšie vzdelanie či kvalifikáciu vo VTOS by bola rozhodne jemu na prospech, ak by v budúcom čase znovu žiadal o podmiennečné prepustenie z VTOS.

Podľa § 193 ods. 1 Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak (a) nie je prípustná, (b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo (c) nie je dôvodná.

Pretože sťažnostný súd nezistil aktuálne žiadne dôvody, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného zamietol ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.